Instanţa de fond: Judecătoriei ***** (sediul Râșcani), (jud. Gandrabur Marcel)
Dosarul nr. 3r-286/25 (2-25057835-02-3r-16052025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

17 iulie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Pîrvu Mihail împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025, adoptată la cererea lui Pîrvu Mihail cu privire la aplicarea măsurilor de protecție provizorie, depusă în cadrul acțiunii înaintate de Pîrvu Mihail împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ individual.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

c o n s t a t ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 29 aprilie 2025, Pîrvu Mihail a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne solicitând:

- Anularea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției ********** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”;
- Anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr.42/1477 din 24 aprilie 2025.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, titularul acesteia a solicitat suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției ********** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”.

În motivarea acțiunii reclamantul, Pîrvu Mihail, a indicat că, ținând cont de faptul că prin actul administrativ defavorabil contestat i-a fost încălcat grav dreptul la muncă, consideră că în cazul dat sunt aplicabile prevederile art.172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, or există pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei ** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Pîrvu Mihail cu privire la suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 21 martie 2025 ”Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”, în conformitate cu prevederile art.172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.***

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 06 mai 2025, Pîrvu Mihail, a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, recurentul a indicat că, la materialele dosarului administrativ a fost anexată sentința Judecătoriei *****, (sediul Buiucani) din 12 martie 2025 prin care Pîrvu Mihail a fost achitat, iar Judecătoria ***** (sediul Rîşcani), susține poziția expusă de către intimat în referință, unde eronat indică că dosarul penal se află pe rol la Judecătoria Buiucani.

Indică că, în aceste circumstanțe se încalcă atât dreptul Constituțional la muncă cât şi prevederile art.76 lit. g din Codul Muncii care indică expres că contractul individual
de muncă se suspendă în caz de trimitere în judecată a dosarului penal - în situația de fapt instanța a pronunțat sentința de achitare din motiv ca fapta nu a întrunit elementele infracțiunii.

Susține că, s-au admis interpretări eronate şi nejustificate, or, în încheiere se indică că nu sunt întrunite condițiile privind suspiciunile serioase şi rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil, precum şi pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ.

De fapt, suspiciunile serioase şi rezonabile se determină foarte clar – or, cauza penală a fost remisă în judecată la data de 16 septembrie 2020 – Ordinul de suspendare din funcție fiind emis la 12 martie 2025.

Consideră, justă opinia că aceste acțiuni au fost ilegale şi îndreptate spre a intimida şi a crea obstacole în a obține plățile şi a fi promovat în grad - pentru perioada de aproape 5 ani cît cauza penală s-a aflat la examinare.

Indică că, ilegalitatea actului administrativ se demonstrează şi prin faptul că la pornirea cauzei penale, procurorii nu au solicitat suspendarea provizorie din funcție, iar sentința din 12 martie 2025, prezintă cu lux de amănunte faptul că reclamantul a fost corect în exercitarea funcției şi instanța de judecată a concluzionat că Pîrvu Mihail este nevinovat în comiterea infracțiunii imputate, ceea ce constituie argument suplimentar în susținerea poziției că actul administrativ este ilegal or, nu există temeiul
de suspendare a contractului de muncă.

Menționează că, argumentul că reclamantul nu are prejudicii ireparabile este eronat, or în circumstanțele date, reclamantului i se suspendă şi stagiul de cotizare pentru pensionare, mai mult ca atât, se află în poziție inferioară o perioadă de aproximativ 5 ani, în raport cu ceilalți colegi care primesc în termen gradele militare.

Reiterează că, efectuând același volum de lucru ca şi colegii săi, fără sancțiuni disciplinare şi având un grad sporit de descoperire a infracțiunilor, nu primește nici un suport financiar, nici un premiu în toată perioada cât a durat examinarea cauzei. Consideră că anume sub acest aspect se prejudiciază ireparabil cinstea şi demnitatea reclamantului dar nu în ultimul rînd şi situația financiară a acestuia.

Reieșind din cele menționate solicită admiterea recursului, anularea încheierii primei instanțe și adoptarea unei decizii noi prin care să fie admisă cererea cu privire la suspendarea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției ***** din 21.03.2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”.

<u>Argumentele părții intimate vis a vis de recursul declarat:</u>

Prin referințele depuse, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției și reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne au solicitat respingerea recursului declarat de Pîrvu Mihail cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.</u>

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că, încheierea Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025, a fost comunicată recurentului tot la data de 06.05.2025, la aceiași dată fiind depusă și cererea de recurs.

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Pîrvu Mihail a fost depus în interiorul termenul legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, Pîrvu Mihail a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art.233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, la data de 29 aprilie 2025, Pîrvu Mihail a înaintat acțiune de contencios administrativ îndreptată către Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne solicitând:

*- Anularea ordinului şefului Inspectoratului General al Poliţiei ********** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”;*

- Anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr.42/1477 din 24 aprilie 2025.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, titularul acesteia a solicitat suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției ********** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”. (f.d.5-15)

Prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Pîrvu Mihail cu privire la suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a **activităţii administrative** şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării **actului administrativ individual** contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ- **suspendarea executării actului administrativ individual contestat,** legiuitorul a instituit un remediu efectiv pentru punerea în aplicare a principiului legalității, eficienței, proporționalității - principii care guvernează întreaga activitate a autorităților publice **.**

Astfel, suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, cu care se intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de

efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***<u>în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.</u>***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar menționează că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **urmează să fie atât identificate -cât și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de recurs reține că, la 21 martie 2025, Inspectoratul General al Poliţiei a emis Ordinul nr.***** „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”, în temeiul art. 76 lit. g) al Codului muncii, raportul de

serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail Mihail, ofiţer superior de urmărire penală al Secţiei urmărire penală a Inspectoratului de poliţie Botanica al Direcţiei de poliţie a mun. *****, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanţei de judecată.

În cererea de recurs Pîrvu Mihail invocă că, asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea acestuia și că există pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Însă, din conținutul solicitărilor din cererea privind suspendarea executării actului administrativ, nu rezultă justificarea acesteia, ci doar dezacordul reclamantului/recurentului Pîrvu Mihail privind ordinul emis.

Prin actul administrativ contestat, recurentului Pîrvu Mihail i-a fost suspendat raportul de serviciu, în temeiul art.76 lit. g) al Codului muncii, în circumstanțe ce nu depind de voinţa părţilor, şi anume: 1) trimiterea dosarului penal în instanţa de judecată; 2) comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanţei de judecată.

Prin urmare, Completul judiciar subliniază că, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

În speță, recurentul nu s-a expus la capitolul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar instanța nu le poate invoca din ofiiu în condițiile concret al cazului.

Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția

de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd, Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare se cere. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului administrativ contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate, acestea la această etapă nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanţa nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actelor administrative contestate, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reţine că, nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă, argumentele recurentului-reclamant, expuse în recurs, nu se referă la aparența de nelegalitate a actului administrativ contestat, ci privesc însuşi fondul aspectului litigios, şi reprezintă veritabile critici de nelegalitate care se analizează în cadrul acţiunii în contestare, ce nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat.

În condițiile descrise, Completul judiciar subscrie concluziei instanței de fond precum că cererea reclamantului cu privire la suspendarea executării ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției ********** din 21 martie 2025 „Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Pîrvu Mihail”, nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Pîrvu Mihail au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de Pîrvu Mihail este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menținând integral încheierea Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, -

d e c i d e:

Recursul declarat de Pîrvu Mihail - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei ***** (sediul Râșcani) din 06 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela